

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 3C/10/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5108209126
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Szabo
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2016:5108209126.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske pred samosudcom JUDr. Eduardom Szabom v právnej veci navrhovateľa U. F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom v N., U. č. XX, zastúpeného JUDr. Kristínou Mitrovou Polkovou, advokátkou so sídlom v Žiline, Na Priekope č. 174/13, proti odporcovi 1./ Okresnému súdu Žilina, so sídlom Žilina, Hviezdoslavova č. 20, 2./ Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 2, 3./ Slovenskej republike - Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 2, o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

Žalovaní v 1/ až 3/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 3 320,-€ do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

Súd priznáva žalujúcej strane náhradu trov konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1) Žalobca sa podaným návrhom domáhal voči žalovaným v 1. až 4. rade zaplata sumy 6 638,82 € a trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že ako sudca pôsobil na Okresnom súde Žilina od roku 1981 až do 31.12.2005. V období od roku 1984 vykonával funkciu sudcu. Ako každému sudcovi mu bola okrem iných pridelená pracovná pomôcka - pracovný diár. Po skončení kalendárneho roka žalobca odkladal diáre do skrine v kancelárii v budove Okresného súdu Žilina. Pri vypratávaní kancelárie v závere roku 2005 žalobca zistil, že mu medzi odloženými pracovnými diármi chýbajú pracovné diáre z rokov 1997 a 1998. Až počas konania vedenom na Okresnom súde Bratislava III žalobca zistil, že originály jeho pracovných diárov z rokov 1997 a 1998 sa nachádzajú ako dôkazy v spise Prezídia policajného zboru Č.p.: PPZ-00143-9/KFP-VOTČ-2000. Tieto skutočnosti potvrdilo Ministerstvo vnútra SR vo svojom vyjadrení Č.p. SLV-57-15/PS-S-2004 zo dňa 26.01.2007, z ktorého zároveň vyplýva, že v spise Prezídia policajného zboru Č.p.: PPZ-00143-9/KFP-VOTČ-2000 sa nenachádzal príkaz na domovú prehliadku. Pracovné diáre z rokov 1997 a 1998 mu boli doručené poštou dňa 31.05.2007 do miesta bydliska so sprievodným listom KR PZ ÚJKP Banská Bystrica Č.p.: KRP-876/JKP-2007 zo dňa 28.05.2007. Z uvedených skutočností mal žalobca za to, že jeho kancelária nachádzajúca sa v budove Okresného súdu Žilina bola prehľadaná bez príkazu na domovú prehliadku vydanú sudcom a v jeho neprítomnosti. Počas prehliadky mu z kancelárie v budove Okresného súdu boli odcudzené pracovné diáre z rokov 1997 a 1998. Existuje dôvodné podozrenie, že prehliadku vykonali a pracovné diáre odcudzili bližšie nešpecifikovaní policajti alebo osoby pôsobiace na Okresnom súde Žilina alebo na Krajskom súde v Žiline. Prehliadka kancelárie sudcu bez príkazu na domovú prehliadku je neoprávneným zásahom do súkromia žalobcu. Priestory, v ktorých sa sudca zdržiava najmenej tretinu pracovného dňa a svojho produktívneho pracovného veku tvoria súkromie sudcu, a preto je ich prehliadka bez príkazu sudcu na domovú prehliadku nedovoleným a nezákonným zásahom do ústavou priznaného práva na súkromie

sudcu. Zásah do práv nerušeného súkromia ako jedného z ľudských práv môže byť vykonaný len v súlade so zákonom, musí sledovať legitímny cieľ a musí byť nevyhnutný v demokratickej spoločnosti. V danom prípade nebol zásah vykonaný v súlade so zákonom. Ďalej žalobca zistil, že polícia disponovala aj s fotokópiou jeho osobného spisu, ktorú poskytol Krajský súd v Žiline, čo vyplýva zo sprievodného listu zo dňa 24.01.2001. Poskytnutý spis bol podrobený skúmaniu zo strany polície. Žalobca tieto skutočnosti zistil až v roku 2007 z priebehu konania na Okresnom súde Bratislava III vo veci vedenej pod sp.zn.: 15Ct/55/2003. Nezákonnou manipuláciou s osobným spisom žalobcu a odcudzením pracovných diárov došlo k neoprávnenému zásahu do jeho súkromia.

2) Tunajší súd rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 3C/10/2009-317 zo dňa 28.04.2011 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 3C/10/2009 - 326 zo dňa 26.05.2011 tak, že žalobu zamietol, žalobcu zaviazal k náhrade trov konania žalovaným v 2. a 4. rade, žalovanému v 3. rade náhradu trov konania nepriznal.

3) Proti rozsudku tunajšieho súdu č. k. 3C/10/2009-317 zo dňa 28.04.2011 podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

4) Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 24.09.2014 č.k. 6Co/137/2011-354 rozsudok tunajšieho súdu č.k. 3C/10/2009-317 zo dňa 28.04.2011 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

5) Tunajší súd rozhodol opätovne vo veci rozsudkom č.k. 3C/10/2009- 411 zo dňa 11. 12. 2014 tak, že žalobu zamietol. Konanie proti žalovanému v 4. Rade - Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru Banská Bystrica v dôsledku späťvzatia žaloby zastavil a žalovaným v 1. až 4. rade náhradu trov konania nepriznal.

6) Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca.

7) Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 6Co/324/2015 - 426 z 27. 04. 2016 rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - výroku o zamietnutí žaloby a súvisiacom výroku o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia uviedol, že za exces odcudzenia diárov a osobného spisu zodpovedajú právnické osoby, ktoré spôsobili zásah do súkromia žalobcu bez ohľadu na to, aké fyzické osoby vykonávali činnosť v rámci realizácie kompetencií právnických osôb. Ďalej uviedol, že za zásah do práva žalobcu na ochranu osobnosti sú zodpovední žalovaní ako právnické osoby solidárne a ide o neoprávnený zásah. Ďalej uviedol, že pre priznanie finančnej formy zadosťučinenia je určujúcim predovšetkým zistenie, či v konkrétnom prípade ide o nemajetkovú ujmu vzniknutú v osobnostnej sfére fyzickej osoby, ktorú táto fyzická osoba objektívne, vzhľadom na povahu, intenzitu, trvanie a rozsah pôsobenia nepriaznivého následku, môže pociťovať a považovať ako závažnú. Súd výšku nemajetkovej ujmy v peniazoch určí podľa svojej úvahy, avšak aj tá podlieha hodnoteniu. Preto je potrebné zistenie takých skutočností, ktoré súdu umožnia založiť úvahy na určitom kvantitatívnom posúdení základných súvislostí posudzovaného prípadu. Úlohou okresného súdu v novom konaní bude preto z uvedených aspektov sa zaoberať opodstatnenosťou uplatneného nároku na relatárnu náhradu nemajetkovej ujmy a jej výškou (§ 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka), pričom dôkazné bremeno preukázať ako pociťoval a prežíval nepriaznivý následok zásahu žalovaných, zaťažuje žalobcu.

8) Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie v zmysle intencií súdu druhej inštancie a zistil skutkový a právny stav: žalobca ťažko znášal zásah do svojho súkromia spôsobom, ako je uvedené v žalobe, vyvolal u neho značný stres, cítil sa a aj doteraz sa cíti ponížený z toho, že neoprávnené osoby prehľadali v jeho neprítomnosti jeho kanceláriu. Pracovné pomôcky, diare sa nenachádzali na stole, čiže nemohol ich každý pri vstupe do kancelárie zbadáť, ale ich nájdenie muselo byť dôsledkom prehľadania kancelárie. Podľa jeho názoru, takéto pocity musia sprevádzať každého sudcu potom, ako zistí, že neoprávnené osoby mu nezákonným spôsobom prehľadali kanceláriu a dokonca si z nej odniesli pracovné pomôcky, diare. Zvažoval dokonca, že skončí s výkonom funkcie sudcu, pretože mal vážne pochybnosti o objektivite postupu výkonnej moci voči sudcovi, ktorá skutočnosť je v rozpore s princípom deľby moci v tomto štáte. Uvažoval nad tým, či je vôbec možné v právnom štáte, ktorým je podľa Čl. I. Ústavy Slovenská republika, aby sa takýmto spôsobom porušovali základné ľudské práva. Žalobca uviedol tiež, že úprimne nepraje nikomu zo sudcov, aby takúto situáciu zažil a trvalo mu dosť dlho, aby sa s tým ako-tak vysporiadal, i keď pocitov poníženia sa nikdy nezbaví. Údaje z diárov a z osobného spisu boli v rôznych policajných záznamoch, vyhodnoteniach. Celá tá ujma sa ho dotkla aj z dôvodu, že bol sprístupnený aj jeho personálny spis, ktorý obsahoval ešte citlivejšie osobné údaje ako samotné diare, v ktorých prevažovali pracovné záznamy, ale obsahovali aj súkromné poznámky. Pokiaľ ide o spôsob sanácie, žalobca je toho názoru, že všetky žalované strany mali dostatok času, aby iným spôsobom, ako náhradou nemajetkovej ujmy sanovali svoj neoprávnený zásah do jeho súkromia. Doteraz sa tak nestalo, dokonca príslušné policajné zložky potom, ako ich oslovil, aby mu vrátili pracovné diare, sa tvárili, že o ničom nevedia. S poukazom na odstup času už v súčasnosti akákoľvek iná forma sanácie

neoprávneného zásahu do jeho súkromia, okrem náhrady nemajetkovej ujmy, nemôže splniť svoj účel. Uplatnenú výšku náhrady nepovažoval za prehnanú, skôr za miernu s poukazom na závažnosť zásahu do osobnostných práv.

9) Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

10) Podľa § 13 ods. 1,2 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

11) Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je jednak to, že došlo k neoprávnenému zásahu a jednak to, že zásah bol objektívne spôsobilý prívodiť ujmu na právach chránených ust. § 11 a nasl. OZ. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je konanie, ktoré zasahuje do práv chránených ust. § 11 OZ, a ktoré je v rozpore s právami a povinnosťami pôvodcu zásahu stanovenými právnym poriadkom. Zásah do osobnostnej sféry žalobcu spočíval v tom, že mu boli odcudzené pracovné diáre a vyhotovená fotokópia jeho osobného spisu.

12) Súd je teda toho názoru, že odňatím pracovných diárov a vyhotovením fotokópie osobného spisu došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostnej sféry žalobcu.

13) Nakoľko išlo o zásah do práva žalobcu na ochranu osobnosti, za ktorý boli zodpovední žalovaní ako právnické osoby solidárne, súd skúmal ako žalobca pociťoval a prežíval nepriaznivý následok zásahu žalovaných. Súd mal za to, že išlo o závažný zásah a žalobca objektívne vzhľadom na povahu, intenzitu, trvanie a rozsah pôsobenia nepriaznivého následku pociťoval nepriaznivý následok zásahu žalovaných do svojich osobnostných práv. Súd dospel k záveru, že išlo o vyššiu mieru vzniknutej nemajetkovej ujmy. Vyššia miera vzniknutej nemajetkovej ujmy vyplýva aj z toho ako žalobca opísal svoje pocity ako sa cítil po tom, keď zistil, že mu boli odcudzené pracovné diáre a taktiež i vyhotovená fotokópia osobného spisu. Súd mal za to, že suma 3 320,- € ktorá predstavuje polovicu uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy je primeraná ako kompenzácia za tú ujmu, ktorú vzhľadom na závažnosť zásahu do osobnostných práv žalobca utrpel.

14) Súd preto zaviazal žalovaných v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 3 320,- €.

15) Vo zvyšku súd žalobu zamietol pretože žalobca si pôvodne v žalobe uplatnil úhradu nemajetkovej ujmy vo výške 6 638,82 € (200 000,- sk)

16) O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, pretože výška nároku závisela od úvahy súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.